

РЕШЕНИЕ

№ 1054

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 08.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6498** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

Образувано е по иск от И. А. К. от [населено място], ж.к Люлин, ул. „111”, бл. 009, вх. „В”, ап. 3, ЕГН [ЕГН] и съдебен адрес – София, [жк], [жилищен адрес] чрез адв. Ж. като се претендира обезщетение от Агенция за социално подпомагане в размер на 500 лв. за причинени неимуществени вреди за периода от 19. 05. 2020 г. до 03. 02. 2023 г. вследствие на отменен като незаконосъобразен акт на ответника – Решение № 22-РД06-0076/ 19. 05. 2020 г. на директора на РДСП София – град, както и направените по делото разноски.

В съдебно заседание, ищеца лично и чрез процесуалния си представител, поддържа иска, по заявените в него съображения. Претендира разноски.

Ответникът – Агенция за социално подпомагане, чрез процесуалния си представител, счита исковата молба за неоснователна. Поддържа доводите изложени в писмения отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на исковата молба. Евентуално – присъждане на обезщетение в намален размер.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/1224/ФП/ от 22.04.2020г., на директора на Дирекция

„Социално подпомагане“ - Люлин, на И. А. К. са отпуснати както следва: по т.1 месечна финансова подкрепа по чл.70, ал.1 от ЗХУ от 25,41лв., считано от 01.03.2020г. до 31.03.2020г. и по т.2 месечна финансова подкрепа по чл.70, т.1 ЗХУ в размер на 25,41лв., считано от 01.04.2020г. до 28.02.2022г.

С жалба вх. № 2209-94И-00-0908 / 04. 05. 2020 г. И. К. е оспорил горепосочената заповед по административен ред пред директора на РДСП София-град.

С Решение № 22-РД06-0076/ 19. 05. 2020 г. на директора на РДСП София – град е отменена Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/1224/ФП/ от 22.04.2020г., на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - Люлин и преписката е върната за предприемане на действия по компетентност.

С жалба вх. № 2209-94И-00-01206 / 15. 05. 2020 г. И. К. е оспорил по съдебен ред Решение № 22-РД06-0076/ 19. 05. 2020 г. на директора на РДСП София – град е и Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/1224/ФП/ от 22.04.2020г., на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - Люлин.

С решение № 600 / 03. 02. 2023 г. по адм. д. № 10784 / 2021 г. по описа на АССГ- 11 състав е оставен без разглеждане жалбата на котрулев срещу Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/1224/ФП/ от 22.04.2020г., на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - Люлин и е отменено Решение № 22-РД06-0076/ 19. 05. 2020 г. на директора на РДСП София – град. Няма данни решението на АССГ да е оспорено пред ВАС и същото е влязло в сила.

С настоящата искова молба се претендира обезщетение в размер на 500 лв. за причинени неимуществени вреди за периода от 19. 05. 2020 г. до 03. 02. 2023 г. вследствие на отменен като незаконосъобразен акт на ответника – Решение № 22-РД06-0076/ 19. 05. 2020 г. на директора на РДСП София – град.

С писмен отговор 25. 09. 2023 г. ответника оспорва иска. Твърди, че макар и да е налице отменен акт, не са налице вреди, както и причинно-следствена връзка между тях.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Разгледана по същество исковата молба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове.

На основание чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия и/или бездействия.

На основание чл. 205 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите.

Във фактическия състав на отговорността на държавата или общината за дейността на администрацията, визирана в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ се включват следните елементи:

незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилите вредоносен резултат. При липсата, на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

В конкретния случай, се твърди, че е налице незаконосъобразен акт - Решение № 22-РД06-0076/ 19. 05. 2020 г. на директора на РДСП София – град.

Съдът намира, че в действителност с влязло в сила решение е отменено Решение № 22-РД06-0076/ 19. 05. 2020 г. на директора на РДСП София – град, поради което е налице първата предпоставка за присъждане на обезщетение.

В същото време, по делото обаче не се доказва по безспорен начин настъпилата вреда за ищеца и причинната връзка между тази вреда и отменения акт.

Видно е, че с Решение № 22-РД06-0076/ 19. 05. 2020 г. на директора на РДСП София – град е уважена именно подадена от К. жалба срещу Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЮ/1224/ФП/ от 22.04.2020г., на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - Люлин, поради което по своята същност това се явява благоприятен за ищеца акт. Действително преписката е върната за произнасяне по компетентност, но е безспорно, че това решение е вследствие на благоприятно развито се за ищеца оспорване.

От друга страна, по делото е представена (стр. 40) заповед № 2209-РД01-0132 / 22. 12. 2021 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ Люлин, с която на И. К. е отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 2 от ЗХУ за 32 месеца считано от 01. 04. 2019 г. до 30. 11. 2021 г., поради което и финансовите претенции на ищеца за отпускане на помощи е била удовлетворена.

В случая независимо, че е налице отменен акт, по делото не се доказва както настъпилите вреди, така и причинната връзка между тези вреди и отменения акт.

От разпита на допуснатата по искане на ищеца свидетелка – Детелинка Д., същата не потвърждава че вредите на К. са именно от отмененото Решение № 22-РД06-0076/ 19. 05. 2020 г. на директора на РДСП София. Свидетелката сочи, че имало едно решение, което нещо се жалеше, отменя се от социалните и той се жалва като иска отново да му се присъди обезщетение. Свидетелката знае че през 2020 г. ищецът имал проблеми с ТЕЛК. Знае също, че през 2020 г. имал проблеми с интеграция, с процента на инвалидност, както и че му е била спряна пенсията.

Видно е, че свидетелката не сочи достоверни факти, от които може да се направи извод, на първо място, че са налице вреди, доколкото сочи, че свидетелят по принцип се ядосвал само ако някой го предизвика и на второ място, че вредите ако ги има са вследствие именно от отменения акт.

Свидетелят сочи, че не знае подробности, а това което знае, че му е спряна пенсията, знае за проблеми с интеграцията и процента на инвалидност, но не сочи нищо конкретно за процесния казус. Оспорената първоначално заповед, отменена с решението на директора на РДСП София – град, няма нищо общо нито с пенсия, нито с процента на инвалидност, а касае предоставена финансова подкрепа по реда на чл. 70, т. 1 от Закона за хората с увреждания.

В този смисъл, няма пряка причинна връзка между отменения акт и претендираната вреда, като не всяка отмяна на акт, води автоматично до

причиняването на вреди, а същите следва да се докажат, нещо което не беше направено по настоящото дело.

Следва също така да се отбележи, че видно от приложената справка (стр. 29-30), която не е оспорено от страна ищеца, на същият ежемесечно са отпускани различни видове помощи, поради което независимо от отменения акт, това не е попречило да реализира правата си. В същото време, доколкото и самия ищец сочи, че води множество дела, както срещу АСП, така и срещу други ответници, не може да се приеме, че разстройването, ако има въобще такова, е причинено именно от отмененото решение.

Предвид изложеното, съдът намира иска за неоснователен и недоказан, поради което същият следва да бъде отхвърлен изцяло.

Разноски от страна на ответника не се присъждат, поради което и не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ исковата молба на И. А. К. от [населено място], ЕГН [ЕГН], с която се претендира обезщетение от Агенция за социално подпомагане в размер на 500 лв. за причинени неимуществени вреди за периода от 19. 05. 2020 г. до 03. 02. 2023 г. вследствие на отменен като незаконосъобразен акт на ответника – Решение № 22-РД06-0076/ 19. 05. 2020 г. на директора на РДСП София – град, както и направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: